ВІДОЗВА

Українці!

За встановленим звичаєм, ми цього року, як і завжди, відзначаємо свято Української Культури. Проведення його це велика загально-національна справа! Кожний українець, без різниці на його фах та суспільний стан, повинен узяти найдіяльнішу участь у святкуванні.

Українська культура близька й дорога кожному з нас. На ній виховувалися наші предки, ми самі, — на ній виховуватимуться наші майбутні покоління. Продовж усієї історії українського народу культура підносила й гартувала його творчий дух, відкрила дальші перспективи, цементувала єдність нації. Це тому, що вона глибоко природна, ввійшла в кров і свідомість кожного українця, стала характеристичною, невід'ємною ознакою української спільноти.

Всі ми маємо щастя бути спадкоємцями історично великої культури, що свій початок бере від древньої трипільської ери, розвивалася разом з греко-візантійською, була пламенним світочем для всіх сусідніх народів. Пізніше національна культура збагачувалась та ширилась за князівської доби, її неухильно підносили все на вищі щаблі славні лицарі козаки, їх кошові отамани, українські гетьмани, духовенство та численна наша інтелігенція.

Ще кількасот років тому німецькі подорожники захоплювались величчю культурного Києва, де було тоді 400 церков та 8 торговиць. Стародавній угорський монарх вважав, що на всьому заході не було кращого міста від Володимира на Волині. Колишні польські князі до київських золотих воріт поспішали так, як західньо-европейські володарі до воріт Риму.

Вже в сиву давнину українська мова була так розвинена і стояла на такому високому рівні, що вона зробилася офіційною в литовській державі, а литовські бояри користувалися нею навіть у своєму щоденному житті. Українська мова була продовж століть мовою дипльоматичних взаємин на Сході Европи.

Видатними творцями нашої культури були князі: гордий Олег, Володимир Великий, Ярослав Мудрий, автор „Руської Правди", галицький король Данило. З княжих часів дійшов до нас безсмертний мистецький твір „Слово о полку Ігореві", що є вийнятковим надбанням українського народу. Видатний культурний діяч — митрополит Петро Могила створив, широко відому Київську Академію, духовий вплив якої розпростерся далеко за межі України. Вийняткову увагу розвиткові національної культури приділяв славетний гетьман Богдан Хмельницький. Гетьман Іван Мазепа власноручно писав чудові вірші, основував і будував прекрасні церкви, спомагав Академію і мистців. Наші відомі письменники та поети: Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка, Михайло Коцюбинський та багато інших, ще вище підняли прапор Української Культури, зробили її ще могутнішою і впливовішою. З середовища нашого народу безперервно виходили й виходять талановиті мистці, філософи, видатні вчені. Весь наш нарід обдарований здібностями.

Ось чому саме поняття культури надзвичайно близьке й рідне для кожного українця. Він її і споживає і творить, у ній кохається, вона його першим дорадником та незаперечним авторитетом.

Сімдесять п'ять років тому на Галицькій землі вперше почали відзначати свято української культури. Того дня підсумовували пройдений нею шлях, намічали майбутні перспективи, створювали духові й матеріяльні умови для її дальшого розвитку. Це ми маємо зробити й тепер, проводячи свято національної культури.

Жодного українця не може бути й не буде поза святом. Взяти в ньому найдіяльнішу участь — висока честь і одночасно національний обов'язок для всіх нас. Тому з небувалим досі успіхом проведемо всі заходи по відзначенню дня культури, доброхіть дамо потрібні кошти для її дальшого розвитку.

Складемо ж посильні пожертви на видання книг, розвиток літератури, мистецтва, науки, на зміцнення та поширення всієї роботи наших УОТ-ів.

Завжди пам'ятаймо, що українська культура — наша загально-національна справа. Отже за її розвиток та процвітання мусимо дбати лише ми самі. Її дальші успіхи залежать тільки від нас. І ми не посоромимо своїх славних традицій, своєї історії, — не допустимо до занепаду власної культури. Навпаки, виявимо себе гідними спадкоємцями і, не зважаючи на тягар лютої війни, незрівняно помножимо її успіхи!

Тому, всі до одного візьмемо найбільшу участь у проведенні свята Української Культури! Створимо їй великий фонд та надійні умови для дальшого зростання та поширення! Допоможемо їй добути нових видатних успіхів!

Від щирого серця всі ми бажаємо їй і надалі безперервно підносити наш творчий дух, гартувати нашу силу, цементувати нашу національну єдність!

Український Центральний Комітет

Діловий Осередок — Львів

6. 3496 — 51143 P. — 90054/g — 3666